

Abstrakt

Táto diplomová práca sa zaoberá rozvojom ľudského kapitálu v Číne, Indii a Juhoafrickej republike. Sústreďuje sa na historický vývoj a hlavné míľniky rozvoja vzdelávacích systémov jednotlivých krajín a následne ich súčasným stavom. Cieľom je porovnať jednotlivé krajiny z hľadiska rozvoja ľudského kapitálu a prísť na to, prečo je Juhoafrická republika hodnotená v rebríčku Indexu ľudského kapitálu Svetovej Banky horšie ako ostatné dve krajiny, aj keď spolu s Čínou spadá medzi krajiny s vyšším stredným príjmom a India je dokonca krajina z nižším stredným príjmom a predsa sa v tomto rebríčku umiestňuje na vyšších pozíciách.

Práca skúma históriu vývoja vzdelávacích systémov v jednotlivých krajinách a popisuje ich významné míľniky, ktoré ovplyvnili školstvo natoľko, že krajiny s následkami doteraz bojujú. Následne táto práca opisuje súčasný stav vzdelávacích systémov a vyzdvihuje najdôležitejšie črty a hlavné problémy. Tieto problémy pramenia najmä z historického vývoja, ktorý spôsobil, že Čína musela reformovať svoje školstvo aby sa zbavila následkov sovietskeho vplyvu. India bola ovplyvnená najmä britským vplyvom, ktorý zmenil jej tradičné školstvo a v súčasnosti bojuje s mnohými problémami, medzi ktoré patrí najmä vysoká negramotnosť a nerovnomerný prístup k vzdelávaniu. Nerovnomerný prístup k vzdelávaniu je problémom aj u Juhoafrickej republiky, a to je pozostatkom obdobia apartheidu, ktorý rasovo segregoval školstvo a tak rozvoj ľudského kapitálu výrazne stagnoval.

Ukazovatele, ktorým sa v tejto práci venujem nedostatočne vysvetľujú, prečo je Juhoafrická republika v rebríčku Indexu ľudského kapitálu nižšie než ostatné dve krajiny, pretože v niektorých aspektoch má lepšie výsledky než Čína a India. Preto je nutné sa pozrieť na kvalitatívnu časť tejto práce a teda historický vývoj vzdelávania v týchto krajinách.